

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/145/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010788
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816010788.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanej B. A. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 07. marca 2018 odvolanie obžalovanej B. A. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. septembra 2017, sp.zn.2T/196/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o zaradení obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaná B. A. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. septembra 2017, sp.zn.2T/196/2016 bola obžalovaná B. A. uznaná za vinnú z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Nt/160/2016 zo dňa 28. 06. 2016, vykonateľného dňa 28. 06. 2016, jej bol prerušený výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T 25/2015 zo dňa 25. 05. 2015, na dobu troch mesiacov, do 28. 09. 2016, o čom bola oboznámená prevzatím zásielky o prerušení výkonu trestu odňatia slobody v nemocnici v S., kde bol uvedený aj deň, kedy má nastúpiť výkon trestu odňatia slobody, napriek tomu bez závažného dôvodu dňa 29. 09. 2016 do 01. 10. 2016 sa zdržiavala na rôznych miestach v Meste S. a následne dňa 01. 10. 2016 nastúpila do výkonu trestu odňatia slobody.

Za uvedenú trestnú činnosť bola obžalovaná B. A. odsúdená podľa § 348 ods. 1, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanej B. A. rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/186/2016 zo dňa 07.06.2017, právoplatný dňa 09.06.2017 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadla obžalovaná B. A. pre nesprávnosť výroku o treste.

Obžalovaná B. A. v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré podala prostredníctvom svojho obhajcu pre nesprávnosť výroku o treste uviedla, že považuje uložený trest vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia za neprímerane prísny. Poukázala na to, že je pravdou, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bola obžalovaná vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin, avšak zaradovanie na výkon trestu nie je upravené striktné a zákon umožňuje obžalovanú zaradiť aj na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Ďalej uviedla, že vo výkone trestu pred spáchaním skutku bola v podstate len dva dni, nakoľko do výkonu trestu nastúpila 26.06.2016 a od 28.06.2016 mala výkon trestu prerušený zo závažných zdravotných dôvodov uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn.6Nt/160/2016 zo dňa 28.06.2016. Obžalovaná sa v Ústave na výkon trestu v Sučanoch už adaptovala a podrobuje sa prevýchove a resocializácii. Premiestnenie do iného ústavu s vyšším stupňom strázenia by podľa jej názoru nebolo účelné. Obžalovaná má za to, že bolo namieste u nej aplikovať ustanovenia § 44 Tr. zák., podľa ktorého mal súd upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák. V súčasnosti má obžalovaná právoplatne uložené tresty odňatia slobody v celkovej výmere 5 rokov a 7 mesiacov- trest vo výmere 3 roky podľa rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.2T/150/2014, trest vo výmere 2 roky a 4 mesiace podľa trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske sp.zn.2T/25/15 a podľa rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/186/2016 trest vo výmere 3 mesiace. Skutok, pre ktorý bola v tejto veci obžalovaná uznaná vinnou, spáchala skôr ako vykonala tresty uložené rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/150/2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp.zn.2T/15/2015. Podľa názoru obžalovanej sú uvedené tresty pre jej nápravu dostatočné. Obžalovaná z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste, a aby upustil od uloženia súhrnného trestu a v prípade, že odvolací súd dospeje k záveru, že upustenie od súhrnného trestu nie je na mieste, navrhla, aby jej súd ponechal uložený súhrnný trest vo výmere 5 mesiacov, avšak so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

K odvolaniu obžalovanej sa prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu písomne bližšie nevyjadril.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaná B. A. a jej obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd jej odvolaniu v celom rozsahu vyhovel.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 07. marca 2018 na podklade podaného odvolania obžalovanej pre nesprávnosť výroku o treste, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovanej vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovanej o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanej súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.06.2017, sp.zn.2T/186/2016 (právoplatný dňa 09.06.2017), pretože takto uložený súhrnný trest obžalovanej je zákonný, spravodlivý a primeraný.

Obžalovaná B. A. bola v predmetnej trestnej veci uznaná za vinnú z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pričom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s hornou hranicou až na 2 roky. Obžalovaná marila výkon rozhodnutia tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpila výkon trestu odňatia slobody v lehote ustanovenej súdom.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovanej dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznala k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovala a v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaná tým, že urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na druhej strane správne zistil dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaná spáchala viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že bola už za trestný čin odsúdená.

V súvislosti s ukladaním súhrnného trestu ukladal okresný súd trest obžalovanej za dva trestné činy. V danom prípade okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (ukladanie súhrnného trestu), keďže obžalovaná B. A. predmetnú trestnú činnosť spáchala skôr, ako bol okresným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn.2T/186/2016 zo dňa 07.06.2017, právoplatným dňa 09.06.2017. Týmto skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.06.2017, sp.zn.2T/186/2016 bola obžalovaná uznaná za vinnú z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ obžalovaná namieta, že v jej prípade sú splnené zákonné podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák., odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej nepovažuje za dostatočný. Odvolací v tejto súvislosti poukazuje najmä na skutočnosť, že obžalovaná B. A. sa v rámci zbiehajúcej trestnej činnosti dopustila rovnakého trestného činu v tejto trestnej veci ako bola stíhaná a odsúdená v trestnej veci Okresného súdu Prievidza vedenej pod sp.zn.2T/186/2016. Zároveň je potrebné uviesť, že obžalovaná bola v období pred spáchaním predmetného skutku právoplatne odsúdená za 3 iné trestné činy a bol jej uložený i nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace (trestná vec Okresného súdu Partizánske, sp.zn.2T/25/2015). Za takýchto okolností, ktoré negatívne charakterizujú trestnú minulosť obžalovanej, nemožno konštatovať, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.06.2017, sp.zn.2T/186/2016 vo výmere 3 mesiace nepodmienečne postačuje na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej B. A..

Súhrnný trest uložený okresným súdom obžalovanej vo výmere 5 mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/186/2016 zo dňa 07.06.2017 (právoplatného dňa 09.06.2017), ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, zistené poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovanej B. A. a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jej individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obžalovanej, podľa ktorej by mal byť trest uložený okresným súdom neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, tak odvolací súd dospel k záveru, že zaradenie obžalovanej okresným súdom pre výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je neprimerané, pričom krajský súd dospel k záveru, že v zmysle § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. najmä so zreteľom na závažnosť trestných činov a i vzhľadom na mieru narušenia obžalovanej bude jej náprava v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia lepšie zaručená.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.